herpy

SKINKER

Giant Spiny Skink

Tribolonotus ponceleti

Tribolonotus ponceleti er en sjælden, skjult levende skink fra øerne i Salomon-øgruppen og den største art i sin slægt. Den har kølede, tornede skæl og et kantet, pansret hoved, lever i skovbunden og graver sig ned, og den kan give lyd fra sig. Pasningen bygger på klimaet og på de nære slægtninge *Tribolonotus gracilis* og *Tribolonotus novaeguineae*.

Familie: Scincidae Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**11-13 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**10 år**
Aktiv	**Skumring og nat**
Levevis	**Jordboende og gravende**
Biotop	**Regnskov**
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**75 × 45 × 45 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-27 °C**
Hotspot	**27-28 °C**
Temperatur, nat	**22-24 °C**
Luftfugtighed	**70-90 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter og orme/snegle**
Holdes	**Enkeltvis eller parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kuldstørrelse	**1 æg**
Inkubation	**65-85 dage** ved 23-27 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
EU-bilag	**Ikke omfattet**
IUCN	**Utilstrækkelige data (DD)**

Arten er ikke opført i CITES eller i EU's bilag A-D, så der kræves ingen CITES-papirer. Ingen skinker står på den danske liste over dyr, som private ikke må holde (bekendtgørelse nr. 1261 af 17.11.2015).

Om arten

Tribolonotus ponceleti hører til slægten *Tribolonotus*, kompakte, kraftigt byggede skinker med kølede, tornede skæl på ryggen og et kantet hoved. Arten blev beskrevet i 1937 af James Roy Kinghorn. Artsnavnet hylder pastor Jean-Baptiste Poncelet (1884-1958), der ledede den katolske mission i Buin på Bougainville og indsamlede dyr til et museum i Paris.

Det er den største art i slægten. Kroppen fra snude til kloak bliver op til 13 cm, og hunner måler i gennemsnit omkring 11 cm; til sammenligning når *Tribolonotus gracilis* og *Tribolonotus novaeguineae* højst omkring 10 cm. Halens længde og dermed totallængden er ikke dokumenteret, og vægten er ikke kendt.

Arten er en af de få skinker, der kan give lyd fra sig. Den er sjælden i naturen og holdes næppe i fangenskab. Den er et dyr til at se på og ikke til håndtering.

Udbredelse og levested

Tribolonotus ponceleti lever på øerne i Salomon-øgruppen i det vestlige Stillehav. Typelokaliteten er Bougainville, som politisk hører til Papua Ny Guinea, og de fleste kendte fund stammer fra lavlandet ved Kunua på øens nordvestside. Der er også fund fra Shortlandøerne, Choiseul og Isabel i staten Salomonøerne.

Forekomsten på Bougainville har været omdiskuteret, fordi arten manglede i store indsamlinger på øen i 1960'erne, men der findes mange museumsdyr derfra. Øerne er bjergrige og dækket af regnskov. Arten regnes for sjælden, bestandens størrelse er ikke kendt, og på IUCN's rødliste er den vurderet som utilstrækkeligt kendt.

> **Oprindelig udbredelse:** Salomonøerne og Papua Ny Guinea.

LEVESTED

Tribolonotus ponceleti lever i regnskov, mest i lavlandet op til omkring 250 m, men enkelte fund stammer fra højere bjergskråninger. Den lever i skovbundens løv og affald og graver sig ned, og den er aktiv i skumringen og om natten. Føden er leddyr. Klimaet er tropisk og fugtigt med høj temperatur og regn hele året. Detaljer om levevisen er ikke dokumenteret, men den ligner formentlig slægtningenes: et skjult liv i fugtigt løv, under væltede stammer og i bunden af tæt vegetation.

Pasning

TERRARIET

Der findes kun meget lidt viden om pasningen af *Tribolonotus ponceleti*. Klimaet i udbredelsesområdet er varmt og fugtigt hele året, og arten lever i skovbundens løv. De nære slægtninge *Tribolonotus gracilis* og *Tribolonotus novaeguineae* lever i samme slags regnskov på Ny Guinea og er velkendte i fangenskab; pasningstallene er lånt fra dem.

Arten er større end slægtningene, så et enkelt dyr skal have et terrarie på mindst 75 × 45 × 45 cm, og et par mindst 100 × 50 cm bund. Bunden er vigtigere end højden, fordi arten graver. Brug en fugtholdig, jordagtig bund af muldjord blandet med kokosfibre i et lag på 5-10 cm, og læg et tykt lag nedfaldne blade ovenpå. Skift bunden helt hver 3.-4. måned, og fjern ekskrementer dagligt.

Indret med mange skjul, fx kokosskaller, korkrør og buede stykker korkbark, så dyret selv kan vælge. Terrariet skal have god ventilation, så det kan tørre lidt op mellem sprøjtningerne. Et terrarie med frontåbning er roligere end et, der åbnes ovenfra.

TEMPERATUR

Hold terrariet på 24-27 °C i den kølige ende og 27-28 °C i et varmt skjul, og lad temperaturen falde til 22-24 °C om natten. Skinken er aktiv i skumringen og om natten og soler sig næppe, men varmer sig i skjul. Et varmt skjul lige under en varmepære på 50-60 W i en lampe med keramisk fatning er nok i de fleste hjem. Bliver skjulet for varmt, så skift til en svagere pære. Mål temperaturen inde i skjulet med en digital føler, og brug gerne en termostat.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Luftfugtigheden skal være 70-80 % om dagen og højere om natten, gerne 80-90 %, og bunden skal altid være fugtig. Arten tåler formentlig meget dårligt udtørring, som de nære slægtninge. Sprøjt terrariet morgen og aften, eller brug et automatisk regnanlæg, og sørg for ventilation, så luften ikke bliver stillestående. Stil en skål med rent vand, der er gravet delvist ned i bunden, til både drikkevand og bad. Skift vandet dagligt.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

LYS OG UVB

Dyret er aktivt i skumringen og om natten, og behovet for UVB er ikke dokumenteret. Hos de nære slægtninge kan dyrene klare sig uden UVB, når foderet får kalk og D3-vitamin, men et svagt UVB-lys anbefales. Brug et rør til skovarter, der lever i skygge (Ferguson-zone 1), og lad det dække halvdelen af terrariets længde med masser af skygge under. UV-indekset skal være 1-2 på det højeste sted. Hav lyset tændt 12 timer i døgnet, så dag og nat holdes adskilt.

Læs mere: Lys og UVB Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

FODER

Arten æder leddyr i naturen. Grundfoderet kan være fårekyllinger, kakerlakker, melorme, silkeorme, larver af soldaterfluen, regnorme og snegle. Variation er vigtig, og regnorme får som regel et skjult dyr frem. Unge dyr fodres hver dag, voksne hver anden dag, og byttedyrene må højst være halvt så store som dyrets hoved. Drys insekterne med kalk ved hver fodring og med

D3-vitamin og multivitamin ved hver anden. Der skal altid stå en skål med frisk vand.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Tribolonotus ponceleti er et dyr til at se på og ikke til håndtering. Skinker i slægten spiller død, prøver at flygte, smider halen eller giver lyd fra sig, når de bliver grebet, og det stresser dem. Giv et nyt dyr mindst to uger i fred. Dyr af samme køn kan være aggressive over for hinanden, så en enkelt skink eller et par er det sikreste. Dyret ses mest ved daggry, i skumringen og ved fodring.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Alder og størrelse ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret for *Tribolonotus ponceleti*. Hos de nære slægtninge går der omkring 3-4 år, og kønnet kan bestemmes på hannens rektangulære felt af forstørrede bugskæl ved navlen og de grå, hævede porer under tæerne på bagfødderne. Om det samme gælder for *T. ponceleti*, er ikke dokumenteret.

PARRING

Parringen er ikke dokumenteret for arten. Hos slægtningene sættes et sundt voksent par sammen i et rummeligt terrarie med mange skjul, og ynglesæsonen følger regntiden. Luftfugtigheden hæves til 85-90 % ved at sprøjte flere gange om dagen, og temperaturen holdes på 23-27 °C. Parret deler ofte skjul, og hunnen forsvarer sit æg.

ÆGLÆGNING OG KULD

Arten er æglæggende og lægger ét æg ad gangen. Antallet af kuld pr. år er ikke dokumenteret. Hos slægtningene krøller hunnen sig om ægget i skjulet og forsvarer det. Tilbyd en rede af let fugtig tørvemos og muldjord under et skjul, dækket med korkbark.

INKUBATION

Inkubationstiden er ikke dokumenteret for *Tribolonotus ponceleti*. Tallene i boksen (65-85 dage ved 23-27 °C) er lånt fra *T. gracilis*. Ægget klækker bedst i en rugemaskine, halvt nedgravet i fugtig tørvemos i en let ventileret beholder, uden at blive vendt. Mosset skal være fugtigt, men ikke drivvådt, og ægget sveder, hvis det er dødt.

OPDRÆT AF UNGER

Ungen måler omkring 5 cm fra snude til kloak ved klækningen. Opdrættet er ikke beskrevet for arten. Hos slægtningene kan ungerne opdrættes i et lille terrarie med fugtigt køkkenrulle eller mos, en kokosskal som skjul og en lav vandskål. De fodres hver dag med små fårekyllinger og andre levende byttedyr, drysset med kalk og D3-vitamin ved hver anden fodring.

Sundhed og typiske fejl

Der findes ingen oplysninger om sygdomme hos *Tribolonotus ponceleti*. Følgende er de typiske problemer hos slægten:

- Parasitter hos nyindkøbte, vildfangne dyr. Hold nye dyr i karantæne enkeltvis, og få en afføringsprøve undersøgt af en dyrlæge hurtigst muligt.
- Bakterieinfektioner, der kan dræbe flere dyr på få dage, især hos vildfangne dyr efter transport og kulde.
- Udtørring. Matte øjne og slap krop er tegn på sygdom eller for lidt fugt.
- Knoglesvind ved for lidt kalk og D3-vitamin.
- Tabt hale ved forskrækkelse eller håndtering.

Et sundt dyr er årvågent, har klare, blanke øjne og ingen sår eller misdannelser. Søg dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis dyret taber sig, ikke æder eller ligger sløvt hen.

Læs mere: Karantæne og hygiejne Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.